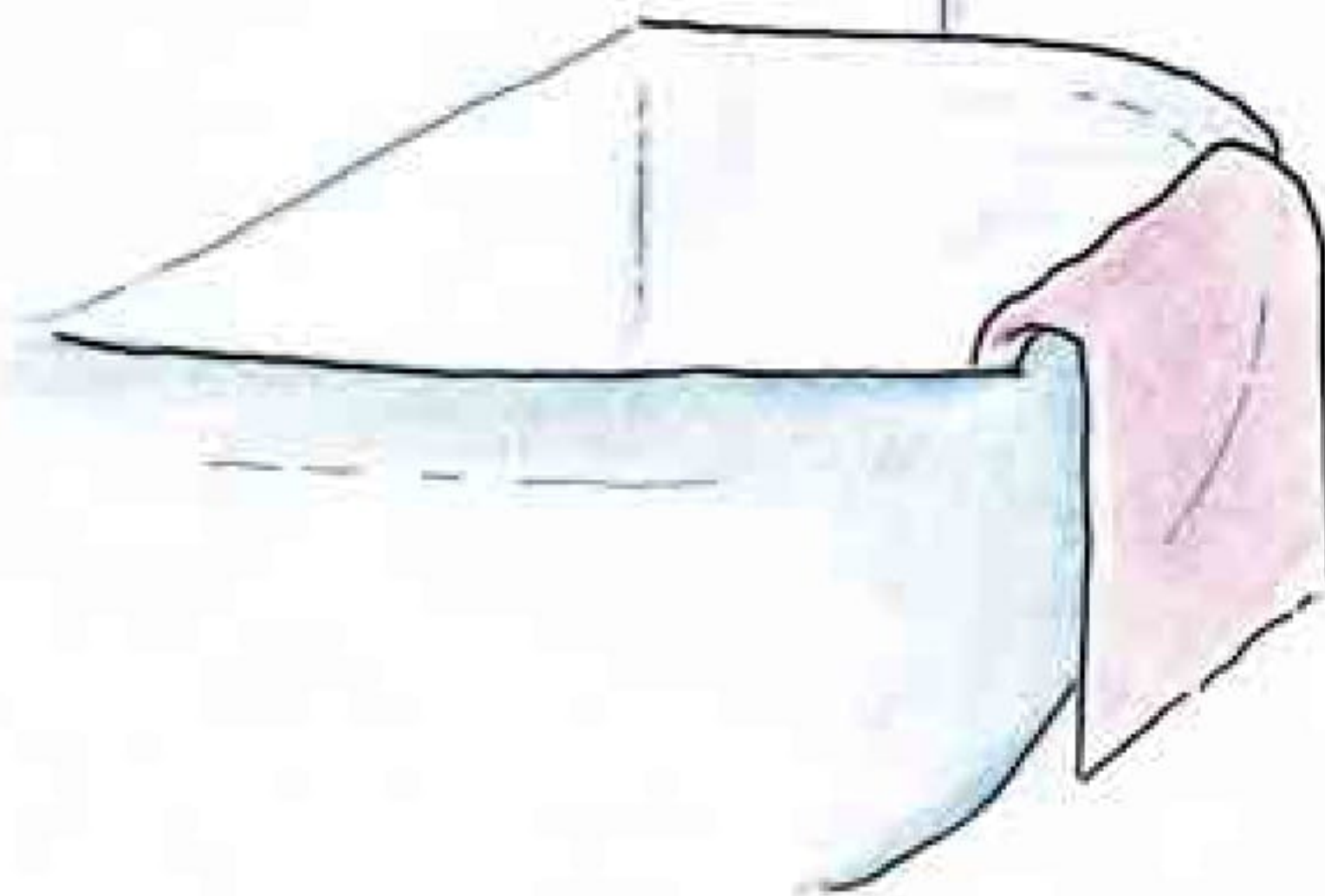
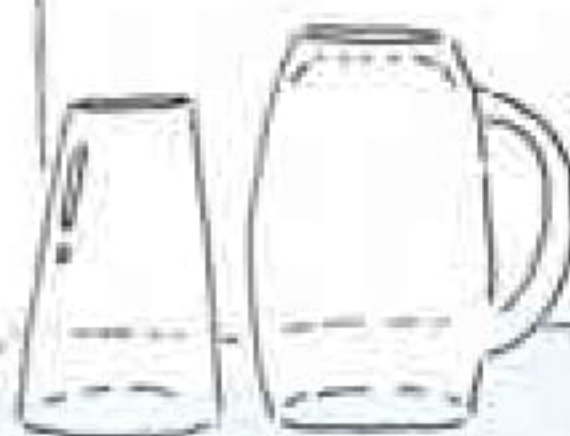

สถิติที่สมบูรณ์

ขณะนั้น..เป็นเวลาหุ่่มเศษ ๗ พี่อาร์พันธุ์ และ
เป็ลกลับไปทำภารกิจส่วนตัวที่บ้านพัก ข้าพเจ้าอยู่ที่
กุฏิคุณยายกับน้ำเล็ก ในเวลาต่อมาเช่นนี้ คุณยายจะ
คอยกำชับให้ปิดประตูและหน้าต่างกุฏิให้เรียบร้อย

ท่านนั่งอยู่ที่เก้าอี้νωมตัวเดิม น้ำเล็กอยู่ทางด้าน
ขวามือของคุณยาย ส่วนข้าพเจ้านั่งอยู่ทางด้านซ้ายมือ
เวลานี้อีกเช่นกัน...คุณยายจะเล่าเรื่องในอดีตให้
ข้าพเจ้าฟังเสมอ ๗

ท่านเล่าว่า “ยายเป็นลูกชานา พ่อชื่อพลอย แม่ชื่อพัน บ้านอยู่นครชัยศรี ตะวันยังไม่โผล่ ยายก็จูงควายไปนาแล้ว” ขณะเดียวกันท่านหันมาถามข้าพเจ้าว่า “บ้านเราทำอะไร” ข้าพเจ้ากราบเรียนท่านว่า “ที่บ้านหนูมีปู่เป็นชานาเหมือนกันค่ะยาย แต่ตอนนี้ปู่หนูตายไปแล้วค่ะ” ท่านก็ถามต่อว่า “พ่อแม่เราล่ะ”

ข้าพเจ้ากราบเรียนไปว่า “พ่อหนูเป็นครู แม่หนูก็เป็นครู แต่ว่าตอนนี้พ่อหนูตายไปแล้วค่ะ” คุณยายท่านก็ถามอีกว่า “พ่อเราเป็นอะไรตาย” ข้าพเจ้ากราบเรียนไปว่า “พ่อหนูเป็นโรคหัวใจตายค่ะ แต่พ่อเคยสอนหนูไว้ว่า ชานาเป็นผู้มีพระคุณ ถ้าไม่มีชานาแล้ว เราก็

จะไม่มีข้าวกินค่ะ” คุณยายยิ้มน้อย ๆ เอนตัวฟังที่พนัก
เก้าอี้νωม แล้วท่านก็ไม่ได้พูดอะไรต่อ

สักครู่...ท่านหันมาบอกข้าพเจ้าว่า “ไอ้หลานน้อย
พยายไปเข้าห้องน้ำหน่อย” น้ำเล็กซึ่งนั่งอยู่ทางด้านขวา
มือคุณยายก็พูดกับข้าพเจ้าว่า “เดี๋ยวจนพาไปเอง”

คุณยายหันมาพูดกับน้ำเล็กว่า “ไม่เป็นไร คุณเล็ก
นั่งไปเถอะ อายุเยอะแล้ว ให้เด็ก ๆ มันพาไป” ข้าพเจ้า
รู้ว่า คุณยายท่านเกรงใจน้ำเล็กมาก เพราะเวลาที่น้ำเล็ก
จะลุกขึ้นนั้น ก็ดูจะไม่คล่องตัวแล้ว แต่ดวงใจแห่งความ
เคารพรักในคุณยายของน้ำเล็กนั้นยังคงเปี่ยมล้นยิ่งนัก

ข้าพเจ้ายื่นแขนทั้งสองข้างให้คุณยายจับอย่าง
มั่นคง จากนั้นจึงพุงท่านลุกขึ้นจากเก้าอี้ แล้วพา
คุณยายเดินไปที่ห้องน้ำ ระหว่างที่พาคุณยายเดินมานั้น
ท่านจะพูดเสมอ ๆ ว่า “อยู่กับยาย เอบุญกับยายนะ
ไอ้หลานน้อย”

ข้าพเจ้าเอื้อมมือไปเปิดสวิตช์ไฟห้องน้ำ เมื่อ
คุณยายท่านเสร็จภารกิจแล้ว ท่านก็มาที่อ่างล้างหน้า
หยิบแก้วน้ำที่วางคว่ำว่าอยู่ในถาดให้หงายขึ้นข้าพเจ้าเทน้ำ
ที่อยู่ในขวด สำหรับใช้บัวรดปากใส่แก้วใบนั้นให้ท่าน
ท่านก็จะคอยสังเกต และบอกข้าพเจ้าเสมอว่า “เทไม่
ต้องมากนัก เอะแค่ครึ่งแก้วก็พอ เหลือแล้วเดี๋ยวก็ทิ้ง

นี่ถ้าไม่พอเราก็เติมใหม่ได้”

เมื่อคุณยายบัวปากเสร็จแล้วข้าพเจ้าเปิดก๊อกน้ำ
ที่ติดตั้งคู่กับอ่างนั้น เพื่อที่จะให้คุณยายล้างแก้ว
ข้าพเจ้าเปิดก๊อกน้ำตามความเคยชินของตัวเอง คุณ
ยายก็เอามือไปหมุนก๊อกน้ำนั้น ให้น้ำไหลแรงน้อยกว่า
เดิม แก้วใบนั้นถูกล้างทั้งข้างนอกและด้านในจนคุณ
ยายมั่นใจว่าสะอาดดีแล้ว ท่านจึงปิดก๊อกน้ำ พร้อม
กับหันมาพูดกับข้าพเจ้าว่า “ใช้น้ำก็ต้องใช้ให้เป็น ใช้ไม่
เป็น เดี่ยวก็ต้องไปเป็นขี้ขาน้ำ นี่เวลาใช้น้ำนะ เราต้อง
เปิดแต่พอดี พอดี จำไว้นะ โอ้หลานน้อย” จากนั้นจึง
สลับแก้วน้ำให้หยดน้ำที่เกาะติดตามแก้วนั้นหยดลงที่

อ่าง แล้วจึงคว้าแก้วไว้ที่ถาดวางแก้วตามเดิม

ท่านเปิดก๊อกน้ำนั้นอีกครั้ง ให้น้ำไหลแรงน้อยกว่าเดิมแต่ไม่ขาดสาย วิธีการล้างมือของท่านช่างสะอาดหมดจดจริง ๆ คุณยายเอานิ้วมือแต่ละนิ้วสอดสลับหว่างกันดูไปดูมาให้ซอกนิ้วมือทั้งสองข้างนั้นสะอาด แล้วท่านก็พลิกดูหลังมือหน้ามือขวาซ้ายสลับไปสลับมา

จากนั้นจึงเอามือทั้งสองข้างมาประกบกันดูไปดูมาจนท่านมั่นใจว่าสะอาดแล้ว ท่านจึงบิดเกลียวปิดก๊อกน้ำจนสนิท แล้วสลับมือที่อ่าง พร้อมกับพูดว่า “เวลาปิดน้ำก็ต้องปิดให้สนิท ถ้าปิดไม่สนิทแล้วเดี๋ยวน้ำมันก็ไหลออกมาอีก” ท่านหันไปเช็ดมือกับผ้าเช็ดมือ

ที่แขวนไว้ที่ผนังห้องน้ำ เช็ดทุกชอกนิ้วและนิ้วมือเช็ด
ทุกนิ้ว ทั้งหน้ามือและหลังมือ จากนั้นท่านจึงหยิบผ้าที่
วางพาดขอบอ่างนั้น มาเช็ดหยดน้ำที่ติดตามอ่างให้
แห้งสนิท ทำเสมือนว่า อ่างนี้ยังไม่มีใครใช้มา
ก่อนเลย

ข้าพเจ้าคิดว่า คุณยายเสร็จจากภารกิจแล้ว จึง
ยื่นแขนทั้งสองข้างให้ท่านจับเพื่อที่จะพาท่านออกจาก
ห้องน้ำไปที่เก้าอี้ตามเดิม คุณยายท่านเอามือทั้งสอง
ข้างจับที่แขนทั้งสองของข้าพเจ้าไว้แล้วท่านก้มลงดูที่พื้น
เห็นผ้าเช็ดเท้ายังไม่เรียบร้อย แต่ท่านก้มลงไม่ไหว
จึงบอกกับข้าพเจ้าว่า “โอ้หลานน้อย เราจัดผ้าให้ยาย

หน่อย ให้มันเรียบ ๆ นะ” ข้าพเจ้าก็ลงจัดวางผ้าผืน
นั้นให้เรียบร้อยเหมือนเดิม

เมื่อทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้าก็พาคุณยาย
ออกจากห้องน้ำ ทันทีที่ตัวของท่านออกมาพ้นประตู
ห้องน้ำ ท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า “ปิดไฟซะไอ้หลานน้อย
ไฟดวงไหนไม่ได้ใช้ เราก็ปิดซะ อย่าเปิดทิ้งไว้”

ณวันนี้...ภาพอิริยาบถต่าง ๆ ที่คุณยายปฏิบัติ
เป็นกิจวัตรประจำวันนั้น ทำให้รู้ได้ว่า ถ้าเรามีใจจด
อยู่ที่ศูนย์กลางกายได้ตลอดเวลา เราจะทำทุกสิ่งทุก
อย่างได้ดีที่สุด

ใจที่จรรดอยู่ที่ศูนย์กลางกายตลอดเวลานั้น
คือ สติที่สมบูรณ์

“ความสมบูรณ์ของการกระทำภายนอก
ย่อมมาจากใจที่สมบูรณ์ด้วยสติและปัญญา”